

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest

Jaargang 49, September 2015

Inhoud september 2015

1. SEDOS
2. SVD-SSpS
ontmoetingsdag
3. *Laudato Si, Signore*
4. KJD
5. *In het zonnetje gezet*
6. *Ontspanning*
7. *Wandelen in A'dam*
8. *Ooit zoiets gehoord*
9. *Lord Angels Power*
10. *Mijn ervaring*
11. *Dankbaarheid*
12. *In memoriam*
13. *Gedicht*
14. *Mededelingen*

Lieve zusters, lezers

Er is al veel gesproken en we hebben ook al veel gehoord over het behouden en behoeden van de **Natuur, onze Moeder Aarde**. In onze provincie hadden we zelfs in 2012 een vierdaagse retraite hierover met zuster Elly Verrijt, MMZ. Ook de SVD organiseerde een retraite hierover in 2014. Onze SSpS internationale cursussen over GVS in 2012, ons Generaal Kapittel vorig jaar, ons Tertiaat dit jaar hebben ook aandacht hieraan besteed. Op 6 juni jl. werd een studiedag georganiseerd voor onze SSpS-SVD internationale gemeenschappen over dit onderwerp. Het uitkomen van de nieuwe encycliek **Laudato Si –“Lof zij U, mijn Heer”** over het milieu en de aanstaande milieutop in Parijs in december van dit jaar spant de kroon. KNR wil ook de zorg voor de **Schepping** aan de kaak stellen. In de komende tijd krijgen we alle

informatie over de activiteiten rond dit heel belangrijk wordende thema. Het is aan te raden om, persoonlijk en gemeenschappelijk, tijd eraan te besteden. Wat is de boodschap van deze encycliek voor ons vandaag? Paus Franciscus schrijft dat St. Franciscus van Assisi het beste voorbeeld van de zorg voor de wereld is, over **Gods Schepping, d.w.z. de zorg voor de Natuur, gerechtigheid voor de armen en onderdrukten, engagement voor de samenleving en échte vrede**.

Dit blijft een grote uitdaging voor ons, vooral in onze wereld van vandaag.

In deze uitgave van Onder Ons lezen we meer hierover.

Veel leerzaam, informatief en leesplezier wens ik u allen toe,

Lieve groet,

Zr. Melina Polo SSpS

Wij hopen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we het in te zenden vóór 15 november 2015 naar onze e-mail adres: newonderons@gmail.com

SEDOS SEMINAR NEMI, ROME

Service of Documentation and Studies on Global Mission

Gerard Moorman van KNR en ik namen deel aan het SEDOS seminar van 4 tot 8 mei in Nemi. We waren vertegenwoordigers van CMBR. Elk jaar stuurt CMBR twee leden naar het SEDOS Seminar.

SEDOS is een forum waar religieuzen zich inzetten voor verdieping van de globale missie. Het seminar vond plaats in het conferentie centrum 'Ad Gentes' van de SVD in Nemi. Er namen ongeveer 80 mensen deel aan het seminar. Ze kwamen uit verschillende landen, bijna allemaal lid van missionaire congregaties en een groot aantal is lid van het bestuur. Van onze congregatie waren er: Zr. Eleonora en Zr. Mikaelin van het generaal bestuur en Zr. Carmen Elisa, missiesecretaresse in Rome.

Het thema van het seminar was "*Open the door, let Him out.*" Dit is genomen uit de toespraak van Paus Franciscus. Hij verlangt naar een pastorale en missionaire bekering van heel de kerk. Het is een uitnodiging om naar de periferieën te gaan en uit onze comfortabele levens te stappen. Tijdens de conferentie werd ook over periferieën zoals Islam, vrouwen, migranten en leken gesproken. Ik geef een korte uitleg over deze periferieën.

De Islam als periferie: Felix Körner, professor aan de pauselijke Universiteit Gregoriana, Rome, hield een toespraak over de Islam als periferie. Körner noemt de politieke islam één van de meest angstaanjagende problemen van de huidige wereld. Hij noemt het een taak van christenen om te proberen te begrijpen wat er afspeelt en te zien wat wij kunnen doen. Niet alleen christenen zijn slachtoffers van het geweld van terroristische groeperingen. Onder moslims vallen nog veel meer slachtoffers. We moeten voorkomen dingen zwart-wit te schilderen. De geschiedenis van de christelijke kerken kent ook zwarte bladzijden. Er is fundamentalisme aan beide zijden.

Körner spreekt over drie dimensies van de dialoog:

- ✓ *Side by side* - samen werken aan sociale rechtvaardigheid
- ✓ *Face to face* - elkaar bevragen
- ✓ *Back to back* - de eigen traditie verdiepen, om zo vriendschap te sluiten over de verschillen heen.

Omdat vele congregaties werkzaam zijn in het onderwijs, liggen er kansen om moslimleerlingen op te voeden tot gematigde denkbeelden.

Vrouwen als periferie: Mary McAleese sprak over de rol van vrouwen in de kerk en de samenleving. Zij was president van Ierland van 1997-2012. McAleese constateert dat bijna overal ter wereld nog steeds ongelijkheid bestaat tussen mannen en vrouwen, met uitzondering misschien van de Scandinavische landen. McAleese betreurt het dat ondanks mooie woorden van achtereenvolgende pausen niets is veranderd in de positie van vrouwen in de kerk sinds 1963. Ze is blij met paus Franciscus. Hij vindt het een schandaal dat vrouwen nog steeds ongelijk worden betaald. Jonge vrouwen verlaten de kerk in grote aantallen. Niet dat ze geen geloof hebben; het gaat om een verlies aan vertrouwen. De hele groep was geïnspireerd door haar toespraak en besloot een brief te schrijven aan Paus Franciscus. De inhoud van de brief is hoe wij als vrouwen de paus kunnen helpen om zijn missie te volbrengen.

Migranten als periferie: Pater Alfredo Goncalves, Generaal overste van de Scalabrini congregatie sprak over migranten als periferie. Migratie is één van de belangrijkste thematieken in een geglobaliseerde wereld. Een actueel thema, waar religieuzen ook steeds meer aandacht en energie insteken. Wie is de migrant voor ons? De migrant is een kans tot ontmoeting. Migrantengemeenschappen evangeliseren ons, meer dan dat wij hen evangeliseren. Migrantengemeenschappen leren ons los te laten. Ze brengen hun eigen cultuur mee (Positieve en negatieve aspecten van hun cultuur). Iedereen moet zijn eigen identiteit koesteren. Dat is heel belangrijk. Maar het risico dat migrantengemeenschappen tot getto's worden, is altijd aanwezig. Het pastoraat moet zoeken naar de balans tussen de warmte van het verkeren in eigen gemeenschap en het slaan van bruggen naar de bredere samenleving.

Leken als periferie: Br. Emilie Türu, generale overste van de broeders Maristen heeft gesproken over leken als periferie. Leken zijn binnen de kerk een periferie. Zijn congregatie is bezig met lekenbeweging en ze vinden dat een verrijkende ervaring. Hij noemt de roepingencrisis providentieel. Anders had de broedercongregatie nooit de rijkdom ontdekt van het samen optrekken met leken. Hij kwam met een geassocieerde lid Rosa genaamd. Zij heeft verteld over haar ervaring met Maristen broeders. Zij en haar man zijn volwaardig lid van de gemeenschap en geven mede vorm aan het gezamenlijke leven.

Het was een inspirerende en informatieve conferentie. Ik ben ook nog in ons Generalaat en in het Vaticaan geweest. Het is geweldig al die pracht aan kerken, schilderijen, kunstwerken te bewonderen.

Zr. Shyny Joseph

SVD-SSPS

Studie en Ontmoetingsdag

De jaarlijkse studie en ontmoetingsdag van de SSPS zusters en SVD broeders van de internationale gemeenschappen heeft op 6 juni jl. plaatsgevonden in Hircos, Den Haag. Deze keer waren er 22 aanwezigen. Het thema was: "...God zag dat het goed was...is? ...ooit zal worden...?" Hoewel wij dit thema al van een inleider gehoord hebben, toch heeft de organisatie dit weer aangekaart. Dit was een poging om ons bewuster te maken van het belang van de "heelheid van de Schepping" en wat is onze rol hierin als religieuzen. P. Yan Asa, P. Vincent Wang en Zr. Melina waren verantwoordelijk voor deze dag.

De dag begon met een kort bezinningsmoment door te luisteren naar het lied "Medicine Wheel", een lied dat duidelijk uitbeeldt hoe men bewust kan worden van de natuur om zich heen, in woorden, beeld en geluid, vanaf de zonsopgang tot de zonsondergang. Het is een passend lied voor het thema. Het beschrijft hoe verbonden de mens met de Schepping is als we maar proberen ons ervan bewust te zijn.

In haar inleiding probeerde Zr. Melina de relatie tussen geloof en aarde te laten zien. De vraag die opkomt is: kan onze religie ons helpen bij de taak om opnieuw een verbinding tussen de twee tot stand te brengen? Ze legde uit dat de Schrift ons uitnodigt om de band te zien tussen ons geloof en wat we ook doen uit zorg voor de aarde.

Zelfs de kleinste gebaren tellen, zoals hergebruik of het gebruik van de fiets, deelname aan ecologische initiatieven, het opruimen van rommel in onze leefomgeving. We weten dat de heerschappij over de Schepping, 'over de werken van Gods hand' zoals we dit lezen in Psalm 8:6, aan de mensheid is gegeven. De aarde is Gods schepping en is in realiteit het bezit van God.

Wij mensen zijn er eenvoudigweg over aangesteld, op een tijdelijke basis en onder mandaat van God. De huidige aantasting van de aarde is zo desastreus, dat ook de

menselijke soort gevaar loopt het niet te overleven. Het is onze plicht als religieuzen op te komen voor de noden zowel van onze broeders en zusters, als van de natuur zelf. (Bron: Zuster **Moeder Aarde**, UISG Rome).

Na deze inleiding begeleidde ons P. Yan Asa in een natuur-meditatie. Daarna mochten we naar de tuin of naar het park, echt de natuur in om een actuele en een diepere verbinding mee te maken. We hebben het geluk gehad dat het weer mooi was! “...voel de aarde onder je voeten,... voel de zon die is opgegaan, het licht, de lucht... de eerste geluiden die je hoort. ...het is het begin van elke nieuwe dag...” klonk de stem van P. Yan. Deze meditatie heeft ons voorbereid, voor we naar buiten gingen, om de verbondenheid met de natuur sterker te ervaren.

Na de reflectie buiten kwamen we terug. P. Vincent liet ons een video zien: “Crystal Water.” Hierin zien we hoe geweldig en mysterieus water is. Aan de hand van waterkristallen zagen we hoe wetenschap en spiritualiteit zijn verbonden. Wanneer woorden zoals vrede, liefde, vergeving genoemd werden, kwamen mooie beelden van waterkristallen. Wanneer negatieve woorden genoemd werden verschenen de niet zo mooie beelden van de waterkristallen.

Hiermee werd het ochtendprogramma beëindigd en volgde een gezamenlijke en heerlijke maaltijd. De Hircos gemeenschap had voor ons een heerlijke maaltijd voorbereid. Hartelijk dank hiervoor de zusters Elvira, Martini en Shyny en natuurlijk aan de paters.

Na het middageten verdiepte P. Vincent voor ons de verhouding tussen spiritualiteit en ecologie. Hij haalde het evolutieproces van Teilhard de Chardin aan. Binnen het thema van de zorg voor het milieu is de “menswording van Jezus” heel belangrijk voor ons mensen. We vonden het verademend dat de visie op de **Verrijzenis van Jezus** niet direct, zoals gewoonlijk, uitging naar de verlossing door Hem van onze zonden maar dat deze naar voren werd gebracht als het hoogtepunt van het evolutieproces van de natuur en de mens daarin: dat hierin de verwerkelijking ligt van Gods plan van vervolmaking en verbondenheid.

Een groepsgesprek volgde en de uitslag hiervan werd teruggekoppeld aan de grote groep. Om de studiedag af te ronden gaf nog Zr. Melina een inleiding over de uitdaging voor ons en handvatten om ons te helpen dit alles in praktijk te brengen.

De uitdaging voor ons religieuzen van vandaag:

1. De profetische dimensie van het religieuze leven roept ons op tot een sobere levensstijl met eerbied voor de schepping.
2. Water is een heel belangrijk deel van de schepping, van de natuur, van de aarde. Veel religieuzen hebben te maken met problemen betreffende het water, omdat zij werken in gemeenschappen die niet beschikken over zuiver drinkwater.

3. Wij zijn mensen die de ‘tekenen des tijds’ kunnen verstaan. Wij hebben ook de plicht die tekenen te verstaan en te interpreteren.
4. Wij beschikken immers over informatiebronnen, netwerken en wegen om die over te dragen en voor bedreigingen van het leven te waarschuwen.
5. We hebben de plicht ons, door onze spiritualiteit en charisma, in te zetten voor verzoening en herstel van evenwicht en harmonie.
6. Wij zijn immers mensen voor wie de ethiek van het gemeenschappelijk goed (bezit) deel van ons leven is evenals de ethiek van solidariteit met degenen die lijden en die zorg nodig hebben. (Bron: UISG Rome)

Hoe wij reageren zal afhangen van waar we leven.

Voor diegenen onder ons die leven in een maatschappij of in landen die wordt gekarakteriseerd door consumptie en materialisme zal dat anders zijn dan voor hen die leven in een samenleving of een land,

waar de basisvoorwaarden om een menswaardig leven te leiden nauwelijks aanwezig zijn. (Bron: UISG Rome)

We spraken ook over **de praktische handelingen** die we zelf kunnen doen om Moeder Aarde te beschermen. Er zijn ook suggesties vanuit de boekjes van UISG.

Hoe kan ik als individu en met mijn gemeenschap zó leven dat we de aarde zo min mogelijk belasten en zo goed mogelijk bewaren?

1. Zuinig met water - telkens als je water gebruikt, bedenk dat het een gave Gods is. Leer je een eerbiedige houding aan ten aanzien van deze leven-brengende vloeistof. Probeer manieren te vinden, waarop je in huis water kunt besparen. Repareer bijvoorbeeld lekkende kranen, beperk het sproeien van je gazon, sta niet te lang onder de douche, poets je tanden niet terwijl de kraan loopt.
2. Wees een goed geïnformeerde consument! Koop kringloop-en milieuvriendelijke producten. Draai de temperatuur van je waterboiler en van de thermostaat in huis omlaag en verminder daarmee het energieverbruik. Zo reduceer je de vervuulende elementen die zure regen veroorzaken. Deel je kennis en activiteiten met anderen.
3. Rij minder met de auto en meer met de fiets of wandel of doe aan carpooling om de productie van giftige stoffen te verminderen.
4. Koop mooi en duurzaam meubilair, dat een tijdje meegaat. Gaat dat uw budget te boven, dan is er een hele grote markt in goed tweedehands meubilair. Hergebruik is een van de beste manieren om het milieu te sparen.

5. En dat geldt natuurlijk ook voor kleren, boeken, muziek, enz.
6. Wees dankbaar en vol verwondering - een manier van leven die steeds dieper verbonden raakt met de hele schepping om ons heen; dit verbindt ons ook steeds meer met de **Schepper**.

Na deze activiteiten sloten we onze studiemiddag af met een multiculturele Eucharistieviering en een evaluatie en planning voor het volgend jaar.

Zr. Melina

LAUDATO SI, SIGNORE

Ter informatie vanuit de KNR in verband met de encycliek “Laudato Si, Signore”

Om meer ruchtbaarheid en betrokkenheid te geven aan de ‘groene encycliek’ van Paus Franciscus voegen we hier de verschillende activiteiten toe die KNR heeft uitgestippeld. Het is fijn om dit te weten en een actie te ondernemen, die binnen onze mogelijkheden is, daartoe aangespoord door een oprechte zorg voor de **Natuur, Moeder Aarde: Gods Schepping**.

Gesprekshandleiding

De KNR en de Bisschoppenconferentie werken samen om een gesprekshandleiding te publiceren, om de katholieke gemeenschap te stimuleren actief met de nieuwe encycliek aan de slag te gaan. Het Titus Brandsma Instituut werkt momenteel aan deze handleiding.

Special rond “Laudato Si”

Eind augustus verschijnt er een speciaal tijdschrift rond de encycliek met daarin de gesprekshandleiding, achtergrondverhalen over de gevolgen van klimaatverandering en de encycliek, maar ook praktische voorbeelden van werkgroepen, parochies en anderen die op de een of andere manier werken aan duurzaamheid en liturgische

handreikingen. De special wordt toegezonden aan alle abonnees van de Missionaire Agenda en het Bulletin van de KNR en aan de parochies.

Liturgische handreikingen

Voor de geloofsgemeenschappen die in hun dienst de zorg voor de schepping centraal willen stellen, heeft het CMBR een aantal gebeden en teksten gebundeld in de liturgische handreikingen. Ze zijn te downloaden als word-bestand, zodat u ze kunt gebruiken in uw eigen boekjes.

Klimaatloop

Kerken op weg voor een rechtvaardig klimaatbeleid. Wereldleiders komen in december in Parijs bij elkaar om nieuwe maatregelen tegen de opwarming van de aarde vast te stellen. Daarom trekken dit najaar over de hele wereld mensen naar Parijs om hun stem te laten horen. Ook vanuit de Nederlandse kerken gaan we op weg voor het klimaat.

Genomen uit KNR website

KJD

Katholieke Jongeren Dag (KJD) 2015

De Katholieke Jongerendag was dit jaar op **zaterdag 6 en zondag 7 juni** op het terrein van de Abdij Mariënkroon in Nieuwkuijk. Het KJD Festival is bestemd voor jongeren vanaf 12 jaar (de zaterdagavond en nacht alleen voor 16+). Hoewel het festival zich inhoudelijk vooral richt op ontmoeting met katholieke jongeren, is het vanzelfsprekend toegankelijk voor iedereen, ongeacht geloofsovertuiging.

Wij, zusters Suchita, Shyny and Celine waren aanwezig op zondag. In onze ogen, was de KJD 2015 niet zo geweldig. Het was niet zo druk als we gehoopt hadden. Er waren veel minder jongeren dan de vorige jaren. Het hoogtepunt van de zondag was de Eucharistieviering in de open lucht.

Onder Ons Provincie Nederland

HOOP Award 2015 naar Sant'Egidio Amsterdam. Er waren 16 genomineerden voor de jaarlijkse Hoop Award voor inspirerend katholiek jongerenwerk. De jury was duidelijk in haar keuze: de Award voor 2015 ging naar Sant Egidio in Amsterdam.

De Hoop Award is een initiatief van Jong Katholiek, de landelijke jongerenafdeling van de Rooms Katholieke Kerk. De Award is in het leven geroepen omdat zij vinden dat er ontzettend veel voor jongeren is in onze kerk dat de moeite waard is om gezien

te worden. Initiatieven, mensen, ideeën voor katholiek jongerenwerk die op zichzelf hoop geven aan onze kerk, waar we met zijn allen blij van worden.

Daarna was er een afwisselend programma voorgeschoteld met een mix van goede bands op het hoofdpodium en inspirerende ontmoetingen en 'experiences' in de vele tenten. Wij zijn ook meegelopen door de verschillende tenten.

Eén van de workshops waaraan ik deelnam ging over de situatie in Syrië en het probleem van Isis. Ik was echt geraakt. Als de echtgenoot of vader van een familie wordt aangevallen dan heb je drie keuzes: terugvechten want het is een kwestie van overleven of vluchten om ergens anders op zoek te gaan naar een nieuwe toekomst of blijven

waar je bent en je “bekeren”. Er zijn veel kwetsbare mensen, ouderen of alleenstaande moeders met jonge kinderen die geen andere keuze hebben. Deze workshop werd georganiseerd door een moslim vrouw. Ze zei dat ze duidelijk wil maken dat Isis niet moslims zijn.

Tijdens het KJD Festival was er natuurlijk ook weer een infomarkt waar zowel kerkelijke als maatschappelijke organisaties zich konden promoten aan jongeren. Het was alleen toegestaan om vanuit een marktplaats/kraam folders uit te delen. Het was niet mogelijk om deze zomaar ergens neer te leggen of uit te delen. De kosten voor het huren van een marktkraam was €275,- Wij hebben geen kraam gehuurd, dat vonden we echt te duur. Zelfs de toegangskaarten vinden wij erg duur. Een weekendkaart (16+) kost €30,-, een zondagkaart €20,-. Misschien was dat ook een reden waarom er minder inloop was ?

Zr. Celine

In het zonnetje gezet

Op 26 juni was er een uitnodiging voor alle zusters van het Arnoldusklooster en het Retraitehuis, voor een bijeenkomst met de directeur, Bob Pluijter.

Iedereen giste wat er toch besproken zou worden...misschien over de bouwplannen of de fusie.

Toen we binnen kwamen was de directeur al in de Buitenhof, in vreemde kledij (het bleek van India te zijn). De zus en zwager van Zr. Willibrord waren genodigden, maar wisten niet waarvoor. Zr. Marie José was gevraagd om hen op te halen en naar

Uden te brengen, Reden? Ze wist het niet. Alles was zeer goed geheim gehouden. Zelfs Zr. Willibrord werd volkomen verrast!

Het was een teken van waardering voor wat alle zusters betekend hebben voor 't Retraitehuis. Vooral voor Zr. Willibrord: oudere zusters, een veilige en rustige oude dag bezorgen, het provinciaalhuis veilig stellen en de grond en gebouwen en daarbij de spiritualiteit weten te behouden.

Er waren tekenen van dank: o.a.: Zr. Theomara liet namens alle zusters Zr. Willibrord een Afrikaans beeldje onthullen, dat iets vertelt over haar “zijn” en over “haar gerichtheid” op onze spiritualiteit: *Volwassenen, met op hun schouders hun nakomelingen, dragen onze wereld op handen om ze langzaam maar zeker tot voltooiing te brengen.* Dit geldt voor ons allen en speciaal voor Zr. Willibrord, wat wij en zoveel hebben mogen ervaren. We hoeven slechts om ons heen te kijken. Dank u wel, Zr. Willibrord, namens alle zusters.

Ria Toonders en Ans Kremers hebben namens de medewerkers en vrijwilligers aandacht geschonken aan de dienstbaarheid van de zusters in de vorm van een Tibetaanse wijsheid.

“Lieve zusters,

Zoals ik heb begrepen zijn we hier bij elkaar om alle zusters een keer in het zonnetje te zetten. Van deze gelegenheid willen wij, enkele personeelsleden, gebruik maken om Zr. Willibrord in het bijzonder en alle andere zusters te bedanken. Zr. Willibrord omdat ze met haar voortschrijdend inzicht al vele aankopen, verbouwingen, nieuwbouw en verkoop in goede banen heeft weten te leiden. Vandaar dat we hier ook in de buitenhof gezellig bij elkaar kunnen zitten. Bij haar en al haar medezusters staat altijd de zorg voor de medemens en medezusters voorop. En ook al zijn ze op hoge leeftijd, ze gaan altijd maar door.

Nu willen wij namens het personeel ook even stilstaan bij deze gebeurtenis. Wij weten dat een dag van een Dienares van de H. Geest bestaat uit 24 uur dienstbaarheid. Hoe doen jullie dat toch, iedere dag, steeds weer, voor ons is dit een raadsel. Misschien dat een Tibetaanse meester het antwoord voor ons heeft en het geheim heeft weet te ontrafelen.

Hij gaf eens een lezing...

Tibetaanse meester

Een Tibetaanse meester gaf eens een lezing aan een groep leerlingen. Op zijn bureau stalde hij een glazen vaas en een aantal kiezelstenen. Een voor een, deed hij de stenen in de vaas, tot er geen steen meer bij kon.

"Is de vaas vol?", vroeg hij aan de leerlingen.

"Ja", oordeelde de klas. De meester glimlachte en pakte van onder het bureau een pot met grind, die hij in de vaas gooide. Met een beetje schudden verdween al het grind in de vaas.

"Is de vaas vol?", vroeg hij aan de leerlingen.

"Ja", oordeelde de klas. De meester glimlachte en pakte van onder het bureau een pot met zand, die hij in de vaas gooide. Met een beetje schudden verdween al het zand in de vaas.

"Is de vaas vol?", vroeg hij aan de leerlingen.

"Ja", oordeelde de klas.

De meester glimlachte en pakte van onder het bureau een kan water, die hij in de vaas gooide.

"Nu is de vaas vol", zei de meester.

"Wat kunnen we hiervan leren?"

Een leerling stak zijn hand op. "Het punt is, dat hoe vol je schema ook lijkt, er kan altijd meer bij."

"Nee", sprak de meester. "Dat is niet het punt. Dit voorbeeld illustreert dat je nooit alles in de vaas had gekregen als

je de grote kiezels er niet als eerste in doet.

Daarom is het belangrijk om te weten wat de 'grote kiezels' zijn in jouw leven?

Je opleiding?

Een ideaal?

Tijd met mensen van wie je houdt?

Vergeet nooit dat de "grote kiezels" het belangrijkste zijn."

Met deze wijsheid sluit Ria Toonders haar verhaal.

Zr. Melina dankte in naam van de provincie Zr. Willibrord voor de inzet voor de Nederlandse provincie en stelt het zeer op prijs, dat zij raad blijft geven. Zij overhandigde verschillende boeken, waarvan ze meende dat Zr. Willibrord in geïnteresseerd is over gemeenschappelijk leven en over de H. Geest, welke als teken van dankbaarheid aangeboden werden.

Bob Pluijter , directeur van het Retraitehuis sprak als volgt:

"Geachte Zr. Willibrord, in de afgelopen jaren heeft u namens de congregatie veel gedaan voor het Retraitehuis en voor de gemeenschap in Uden. Het waren jaren. Soms nog meer dan in India. Het waren jaren dat er een appel op u gedaan is, op uw kunde, op uw doorzettingsvermogen, uw toewijding. Daar willen we stil staan", zijn de inleidende woorden van de toespraak.

Hij vervolgt: *"Er is veel gebeurd: verkoop grond aan Area, verkoop Retraitehuis aan Hercules, wijziging zeggenschap in het Retraitehuis, afscheid Raad van Beheer, afscheid Jan van Homelen en Annemiek Drent. Hoe wij u hebben leren kennen? Laten we dat eens proberen onder woorden te brengen.*

Als een fijne zuster, met een scherp oog, een innerlijk ideaal. In uw oog en oor geeft u inhoud en uitdrukking aan de geestelijke waarden en de spiritualiteit die voor u zo belangrijk is.

Verder vinden wij u heel eerlijk, dapper, recht door zee, een vrouw met daadkracht, iemand wie respect afdwingt. Steeds georiënteerd op waarheid, echtheid, opdat het de zaak ten goede komt en tevens een politica, met zakelijke gaven en een diep doorleefde rijkdom en wakkerheid. Wij zijn blij met u en dat willen we graag een keertje in het licht zetten. Hartelijk dank voor uw inzet."

Er werd nog een fotoboek aan Zr. Willibrord aangeboden welke zij dankbaar in ontvangst nam.

We sloten af en ieder kreeg nog de gelegenheid om wat na te praten, wat een gezellige afsluiting werd.

Zr. Monique Berends

ONTSPANNING

Op 15 juli werd er voor de zusters, vrijwilligers en personeel een gezellig samenzijn georganiseerd.

We hadden twee feestelingen nl. Ton Hendriks was veertig jaar in dienst bij de zusters in Baexem en in Uden als tuinman en onze vrijwilliger Rob van Leeuwen heeft Abraham gezien. Hij komt wekelijks in huis en helpt de zusters als zij niet vooruit kunnen of iets willen weten over de computer. Hen werd een mooie plant en een envelop overhandigd. We hadden ondertussen ook al een glaasje wijn of iets anders aangeboden gekregen, toen het moment van het thema van deze middag

aanbrak, nl. “barbecueën”. Dit werd verzorgd door Tonny, onze kok. Hij heeft alles voor ons gebraden en gegrild.

Gelukkig was het weer redelijk, het kon buiten gereedgemaakt worden. Er was een heel fijne sfeer en samenzijn en alles werd heel smakelijk klaar gemaakt. Het is voor herhaling vatbaar. Het was ongeveer zes uur en men begon langzaam te vertrekken en hier en daar werd er nog wat nagepraat.

Zr. Monique Berends

WANDELEN IN AMSTERDAM

Bezoek aan onze medezusters. 1 Augustus, een stralende zonnige zondagochtend, trokken we met vier enthousiaste zusters: Judith, Michèle, Monique en

Mechtruud erop uit, naar Amsterdam, om onze medezusters daar een bezoek te brengen en van hun reilen en zeilen wat te vernemen.

Het was rustig onderweg, weinig verkeer. We kwamen dus op de goede tijd aan in de Oosterparkstraat, waar Zr. Lili al klaar stond om ons hartelijk te verwelkomen. Boven bij hun aangeland, stond heerlijke, dampende koffie klaar, dat smaakte na de lange autorit.

Daarna was het tijd voor de Eucharistieviering. Bij het binnenkomen kwamen de pastoor en wat andere mensen op ons toe, om ons welkom te heten. Het was een kleurrijk en hartverwarmend gebeuren. Onze zusters zaten tussen de mensen. De vredeswens werd door iedereen aan elkaar gegeven. Je kon

merken dat onze zusters geheel in

de gemeenschap zijn opgenomen; het ging er levendig aan toe, ook na de viering.

Zr. Judith heeft ons daarna nog wat van het mooie dat tegenover hun ligt, laten zien. Naast de mooie natuur en de velerlei soorten bomen staan er ook verschillende monumenten, o.a. dat van de afschaffing van de slavernij, groots en indrukwekkend.

Hierna verraste Zr. Celine ons met een heerlijke, warme maaltijd, uit de kunst!. Die we alle eer hebben aangedaan. Na een korte rustpauze zijn we Amsterdam ingegaan.

Zr. Judith had iets moois bedacht, we gingen naar de Portugese Synagoge. Dit is een prachtig bouwwerk, een echte kathedraal op zijn joods. De synagoge is van 1675 en is de enige synagoge die ongeschonden uit de Tweede Wereldoorlog kwam. Ze is gevestigd in het hart van de oude joden-buurt. Hier wordt de geschiedenis en de cultuur van de joden zichtbaar. De synagoge herbergt zoveel moois: de oudste, joodse, nog functionerende bibliotheek ter wereld is er in gevestigd, daarnaast is er een kostbare verzameling van Thora-rollen, die zorgvuldig bewaard worden. Prachtig zilverwerk en ook alles wat tijdens de Sjabbath gebruikt wordt. Een kort bezoek aan het Joods Historisch museum, dat er tegenover ligt, je voelt je verzeild in een Joodse wereld.

Vervuld van veel moois hebben we de terugtocht naar hun huis, met tram genomen. Zr. Judith maakte ons attent bij het langskomen op de Hollandse Schouwburg. Deze

was in de Tweede Wereldoorlog een deportatieplaats voor joden naar de kampen. Er langs rijdende en overdenkend, maakt een diepe indruk. In de Oosterparklaan nog een heerlijke kop koffie gedronken en toen huiswaarts: Uden.

Dankbaar gingen we huiswaarts, dankbaar voor de ontmoetingen met elkaar. We hebben gezien dat onze medezusters daar een pastorale taak hebben, waarin ze veel goedheid kunnen uitdragen en ervaren. We hebben de sfeer van Amsterdam geproefd en even mogen vertoeven in de boeiende Joodse wereld.

Zr. Mechtruud

OOIT ZOIETS GEHOORD

Dit was het motto van de Bijbelmarathon, die in de basiliek van O.L.V. Sterre der Zee in Maastricht van 3 t/m 15 augustus gehouden werd. Twee weken lang van maandag t/m zaterdag tussen 10 en 17 uur werd daar ononderbroken de Bijbel voorgelezen door religieuzen en enkele geassocieerden uit Limburg. Dit in verband met het jaar “Van het Godgewijde leven”.

Al in maart werden alle religieuzen in kennis gesteld van dit plan en P. Henk Erinkveld Redemptorist. Hij was de grote inspirator en voortrekker. Er werd een comité samengesteld en aan alle congregaties een oproep gedaan om te lezen.

Met veel zorg werd een deelnemerslijst met tijdsblokken gemaakt en dit werd naar de deelnemers gestuurd om in te vullen wanneer je wilde komen lezen.

Na wat omzwervingen kwamen we terecht op zaterdag 8 augustus van 10.00 - 12.00 uur. Thea Polman van onze Bijbelgroep en ik gaven ons op om te lezen samen met een zuster van Onder De Bogen van Maastricht. Zr. Vera trad op als gastvrouw en wees de mensen de weg. Met zonnebloemen uit onze tuin gingen we zaterdag 8 augustus al om kwart voor acht met de bus naar Maastricht.

Dat was een mooie rit door Zuid Limburg. De Basiliek van O.L.V. Sterre der Zee is een zeer mooie kerk, waar veel toeristen binnen komen om de kerk te bezichtigen en anderen om 'n kaarsje aan te steken.

In de doopkapel van deze prachtige kerk werd de Bijbel voorgelezen. Pater Wery van de Benedictijnen van Mamelis (Vaals) had een zeer actieve rol met het voorbereiden van de leesschema's.

Laat op de avond stuurde hij een bericht, waar je de volgende morgen moest beginnen. Wij mochten lezen uit het boek "Wijsheid van Jezus Sirach", 'n zeer mooi boek met wijze lessen. Het nodigde uit om het zelf nog eens te herlezen. Het luisteren naar elkaar samen met anderen, klein en groot, was een verrijkende ervaring en bracht een heel aparte sfeer.

Wij werden die middag afgelost door de paters Conventuelen, ook twee paters van Treebeek en daarna kwamen vier zusters Franciscanessen van Heythuysen aan de beurt.

Er waren veel toeristen in de kerk die meeluisterden, sommigen kwamen langer luisteren in de doopkapel, waar enkele banken stonden. Er werden ook folders uitgereikt met een korte uiteenzetting over het religieuze leven en een duidelijke verklaring over de Bijbel. "Wat is dat voor een boek?" zo hoorden we vragen. Deze folders waren in het Engels en Duits vertaald vanwege de toeristen.

De leesdeelnemers zonden iedere dag een kort verslag over hun ervaringen, die zeer positief en inspirerend waren. Ook Pater Henk Erinkveld hield ons op de hoogte over de sympathieke pers van NOS en LI Limburgs Nieuws. In de laatste week werd het lezen soms onderbroken door een kort muzikaal intermezzo door studenten en het muzikaal optreden door de sopraan Egita Zniti. Dit bracht een bijzonder reflecterend effect.

15 Augustus, het einde van de Bijbelmarathon, viel samen met het grote feest van Maria Hemelvaart. Er was een zeer plechtige Eucharistieviering en de Basiliek moet ook helemaal vol zijn geweest. Bisschop Wiertz was de voorganger.

Tussen 13.00 en 15.00 uur was de slotsessie van de Bijbelmarathon, gevolgd door een vesperdienst voor alle deelnemers. Daarna waren we welkome gasten bij de Zusters onder de Bogen, waar nog gezellig werd nagepraat.

Iedereen was zeer voldaan. Er was echt iets gegroeid tussen de verschillende congregaties en het geheel was een aparte en geslaagde manier om religieuzen voor een bepaald project als de Bijbel samen te brengen.

Zr. Marie Rose

LORD ANGELS POWER

Lord Angels Power. Dat is de naam van onze vrouwengroep in de Willibrordparochie. Waarom hebben we deze naam gekozen? Een van de vrouwen in onze groep gaf de naam Lord Angels. Het sloeg direct bij ons aan. Het enige wat ontbrak was dat er iets van kracht bij moest zijn. Vandaar Lord Angels Power.

Door de Heilige Geest zijn wij geïnspireerd om de gaven en talenten die in ons zijn, tot ontplooiing te brengen. Wij willen werken met de gaven waar we goed in zijn. Die kracht komt van God onze Vader: the Lord.

De boodschappen zijn van zijn Heilige Engelen die onze gidsen zijn en ons inzicht geven in dat wat we moeten doen en hoe we samen moeten werken. Zo kunnen wij dankzij de Heilige Geest overal waar we verschijnen vreugde brengen: het is ons verlangen anderen blij te maken. Wat licht te brengen in moeilijke situaties en misschien kan ieder van de groep een kleine ster zijn in het donker.

Samen met deze vrouwengroep hebben we Moederdag gevierd met als thema moederliefde. Dat was een groot evenement want daar waren bijna 75 mensen. Iedereen was met iets bezig: een spiritueel onderwerp als verdieping maar ook met muziek, dans en andere activiteiten. Na de Moederdag hebben we ook de Vaderdag gevierd met als thema “goedheid”. Dat was ook een geslaagde dag.

Nu zijn we bezig met de voorbereiding voor het Schilderswijk festival op 13 september met een modeshow van allerlei klederdrachten. En 28 november organiseren we een vredesconcert. Tenslotte gaan we kerstpakketten maken voor mensen uit de Marthakerk. En ook het programma voor het nieuwe jaar samen stellen (kalender 2016).

Zr. Elvira

MIJN ERVARINGEN VAN ÉÉN JAAR IN NIJMEGEN

Terugkijkend op het eerste jaar in Nijmegen, kan ik zeggen dat het een gezegend jaar geweest is. Het begon met heel veel moeilijkheden en onzekerheden met mijn visum. Het heeft veel tijd in beslag genomen voor ik daar mee klaar was. Dat hoort

bij mijn leven. Als ik iets moet beginnen, begint het altijd met belemmeringen. Daarna komt alles goed, boven verwachting.

Ik ben blij dat ik een appartement in Catharinahof in Neerbosch oost gekregen heb. Het is een bejaardenhuis van Dominicanessen. Er wonen zusters en paters van verschillende congregaties en ook leken. Het is heel fijn om deze mensen te ontmoeten en naar hen te luisteren.

Zoals jullie weten, ben ik in Nijmegen voor mijn opleiding masters theologie. Wat ik

bijzonder vind, is de individuele begeleider voor sommige vakken. Wij hebben ook een mentor groep. Als wij een probleem hebben, kunnen wij het daar bespreken. Het eerste semester was moeilijk, ik moest mij een andere methode aanleren. Nu vind ik mijn studie makkelijk en ben ik blij dat ik de kunst van het schrijven van “research papers” geleerd heb.

Mijn specialisatie gaat uit naar eco-spiritualiteit, een spiritualiteit die geïnspireerd is op de Triniteit en dat vindt zijn oorsprong in de Bijbel. Ik vind het heel interessant om meer te leren over ecologie en geloof. Dit is een belangrijk thema waar de wereldleiders, de kerk en ook onze congregatie mee bezig zijn. Wij kunnen iets doen persoonlijk en gezamenlijk voor de ‘communio met de schepping.’

Het heeft mij bijna één maand gekost om aan het universiteitsleven te wennen, om goed gebruik te maken van al de faciliteiten voor de studie en andere activiteiten. De oudere studenten waren aardig en behulpzaam om ons van alles te wijzen en te leren.

Ik herinner mij een oudere studente die mij vertelde hoe zij geholpen werd door een oudere toen zij nieuw was en hoe goed haar dat gedaan had en hoe zij zich voorgenomen had om op haar beurt de nieuwkomers te helpen. Deze houding was een zegen voor ons. Er zijn ongeveer 10 tot 15 studenten in mijn klas. Zij komen uit Tanzania, Uganda, Armenia, Nigeria, India, Indonesië en Nederland. Onder hen zijn priesters, leken en ik ben de enige zuster. Zij komen hier met totaal verschillende motivaties: de meesten willen promoveren, anderen willen werk gaan zoeken, weer anderen houden van studeren en intellectuele discussies. Het studeren met internationale studenten is een verrijkende ervaring, speciaal voor mij met de leken.

Wij hebben ook sociale avonden in de universiteit om elkaar te leren kennen. De activiteiten in de studentenkerk hebben mij geholpen om kennis te maken met katholieke jongeren. Ik ben ook verbaasd over hun diep geloof.

Ik ben klaar met mijn eerste jaar studie en met goede uitslag. Ik moet nog twee jaar studeren om mijn studie af te ronden. Lieve Zusters, ik ben dankbaar voor jullie steun, gebed, liefde en zorg. Ik hoop dat jullie fijne zomerdagen hebben gehad.

Zr. Shyny Joseph

DANKBAARHEID

Lieve zusters, collega's en vrijwilligers,

Een handdruk zo warm, even een arm om me heen.
Zoveel liefde en steun aan mij gegeven.
Gebed, kaarsjes, kaart of brief.

Wat het ook zij, het was een troost in deze moeilijke weken.

De vele blijken van medeleven na het overlijden van mijn zus *Gonny van Ras van den Elzen* hebben me diep ontroerd en gesterkt. Daarvoor mijn hartelijke dank.

Ans Kremers

IN MEMORIAM

Zuster Bernarda Bernarda Johanna Scholts

“Hoor Israël, de Heer is onze God, de Heer is een!”
(Deut. 6, 4-9)

Geboren : 14-01-1921 Houten Bisdom Utrecht
Ingetreden : 15-10-1946 Mariabosch Baexem
Eerste Geloften : 02-07-1949 Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften : 02-07-1955 Mariabosch Baexem
Overleden : 07-06-2015 Uden
Begraven : 11-06-2015 Uden

Op 25-jarige leeftijd trad Bernarda in te Baexem. Na de religieuze vormingsjaren en enkele cursussen Algemene Vorming en Elementaire Sociologie gaf ze een aantal jaren les aan de “Missieschool” in Mariabosch aan jonge zusters die zich voorbereidden op hun taak in de missie. In 1961 behaalde ze het diploma Ziekenverpleging B, later gevolgd door Ziekenverpleging A en Penitentiaire Vakkennis A. Hoewel zij intrad in een missiecongregatie is zij nooit uitgezonden naar de missie, haar taak lag in Nederland.

Gedurende haar hele leven had Zr. Bernarda bijzonder interesse in het Jodendom. Ze ging vaak naar bijeenkomsten van het Joods Genootschap, ging jarenlang naar de Joodse Leerschool in Roermond en bezocht zelfs het Heilige Land. Haar belangstelling voor het Jodendom was mee een voedingsbodem voor haar hele “zijn”. Vanuit deze levenshouding heeft zij met haar bijzondere gaven en met grote toewijding haar zending vervuld. Zij voelde zich nauw verbonden met mensen aan de rand van de samenleving.

Als psychiatrisch verpleegkundige heeft ze haar talenten ingezet voor de zieken in de penitentiaire instelling in Scheveningen. En als vrijwilligster heeft zij ook nog lang na haar pensionering haar schouders gezet onder het werk voor moeilijk opvoedbare kinderen. Tot het laatst toe had zij nog contact met deze kinderen en hun families.

Ze hield interesse in de gebeurtenissen in Kerk en Maatschappij en had de energie om informatieve en inspirerende tijdschriften en boeken te lezen tot het eind van haar leven. Over haar eigen steeds zwakker wordende gezondheid klaagde ze niet, voor

elke nieuwe dag was ze dankbaar. Ja, ze hield van het leven, was dankbaar voor de schepping, was dankbaar voor haar eigen leven met alle ups en downs.

Toen ze na vele jaren nierdialyse nodig te hebben gehad van de dokter te horen kreeg, dat voortzetting van deze dialyse niet meer mogelijk was, heeft ze dat bewonderingswaardig opgenomen. Ze wist toen dat haar einde spoedig zou naderen en begon met de nodige voorbereidingen van haar afscheid: ze stelde de teksten voor de Eucharistieviering voor haar begrafenis. Zij vroeg Pastoor Ponsioen of hij voor wilde gaan bij de Eucharistieviering en gaf te kennen dat er geen levensverhaal noch gedachtenisprentjes nodig waren. *“Onze lieve Heer weet alles en al mijn dierbaren hier in de kapel ook”*, was haar motief voor dat besluit.

We zijn dankbaar voor het rijke en lange leven van zuster Bernarda en wensen haar Gods Eeuwige Vrede toe.

Zr. Marie José Geurts

**Zuster Cecilia
Wilhelmina Caecilia Nijenhuis**

*“Groot is mijn God, Hij heeft mij geroepen
om de Blijde Boodschap te brengen”.*

Zuster Cecilia

Geboren	: 20-11-1921 Keijenburg Bisdom Utrecht
Ingetreden	: 20-04-1944 Mariabosch Baexem
Eerste Geloften	: 02-07-1947 Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften	: 02-07-1953 Mariabosch Baexem
Overleden	: 10-08-2015 Uden
Begraven	: 15-08-2015 Uden

Wilhelmina groeide op in een gezin van vijf kinderen, drie meisjes en twee jongens. Haar ouders hadden een gemengd boerenbedrijf en wisten van aanpakken. In het gezin werd de basis gelegd voor een leven in geloof en vertrouwen. Ze wist al heel jong dat ze missiezuster wilde worden. Ze liet ons in haar zelfgeschreven en wellicht vaak gebeden Magnificat de volgende tekst na: *“...De Heer heeft mij bij de hand genomen en wees mij de weg. Sinds mijn jeugd en op vroege leeftijd voelde ik Zijn liefdevolle tegenwoordigheid. De Heer is barmhartig, Zijn naam is heilig. Van*

leeftijd tot leeftijd vergezelde Hij mij met Zijn geduld, Zijn liefde. En Zijn zegeningen zijn zonder einde...”

Op 23 jarige leeftijd trad Wilhelmina in te Baexem om missiezuster te worden.

Het was oorlog en dus een moeilijke tijd. Een gedeelte van de religieuze vormingstijd vond plaats in Steyl, omdat Mariabosch Baexem ‘bezet gebied’ was.

Na haar eeuwige geloften werkte ze in verschillende gemeenschappen in de keuken en kreeg in 1957 een tijdelijke benoeming voor het generaalat in Rome.

Tijdens deze periode kreeg ze missiebenoeming voor Chili en ontving ze samen met veel andere missionarissen uit handen van paus Johannes XXIII het Missiekruis. In november 1958 kwam ze terug naar Nederland om afscheid te nemen en vertrok 12 december 1958 vanuit Amsterdam met de vrachtboot “CERES” naar Chili. Ze schrijft daarover:

“We waren met 13 passagiers. Het was reuze gezellig uitgezonderd de zeeziekte die ons trof in het Nauw van Calais. We kwamen 20 januari 1959 in Viña del Mar aan. De eerste nacht hadden we daar al een lichte aardbeving...!!”

43 Jaar heeft zuster Cecilia geleefd en gewerkt in Chili, vijf keer onderbroken door vakanties in Nederland. Ze heeft zich ingezet voor mensen van alle leeftijden in verschillende van de 35 parochies in Santiago. Vooral de positie van vrouwen ging haar ter harte maar ook kinderen en bejaarden hadden haar aandacht.

Haar Magnificat vervolgt ze aldus: *“Groot is mijn God. Hij heeft mij geroepen om het Woord te verkondigen, om de Blijde Boodschap te brengen aan armen en nederige van hart opdat van het oosten tot het westen Zijn Koninkrijk zich uitbreide. Mijn ziel dankt de Heer voor deze grote liefde, die in menselijke woorden niet is uit te drukken. O mijn God, heb medelijden met mij, Uw geringe dienaress, vertrouwende in Uw oneindige liefde tot de laatste glorierijke dag. Ik kijk verlangend uit om U te zien. Ik loof U, mijn Heer.”*

Deze glorierijke dag is voor zuster Cecilia aangebroken, haar verlangen is in vervulling gegaan. We zijn dankbaar voor haar rijke leven en wensen haar Gods eeuwige Liefde en Vrede toe.

Zr. Marie José Geurts

GEDICHT

Zuster Johannicia

van ons heen gegaan.
Het leek zoals in onderstaand gedicht beschreven:
Zuster Johannicia is in alle rust
met haar laatste ademhaling
schoof zij de grendel
van haar ziel
en liet de vrijheid
binnenkomen
en onbelemmerd
werd zij meegenomen
op een zweefvlucht
naar het licht.

Allen, die haar omgeven hebben
met hun zorg, hun nabijheid
hun aandacht en hun liefde
danken wij, dank ik van harte.
Het heeft haar laatste levensperiode
verzacht en verlicht.
Het mooie was, dat zij ons
veel terug gaf.

Daarom ook jij bedankt, Johannicia,
Haar zus en medezuster Theomara SSpS

Vrij (Oeke Kruythof)

Ik schuif de grendel
van mijn ziel
en laat de vrijheid
binnenkomen

en weet mij
onbelemmerd
meegenomen
op een zweefvlucht
naar het Licht

MEDEDELINGEN

Namens alle zusters van de Provincie Nederland wensen we jullie...

Proficiat voor jullie professiefeest.

Jubilarissen 2016:

Zr. Andria	2 januari	70 jaar
Zr. Achillia	2 januari	60 jaar
Zr. Albertildis	2 januari	60 jaar
Zr. Avita	2 juli	70 jaar
Zr. Hendrileana	2 juli	65 jaar
Zr. Gré	2 juli	60 jaar

Generale visitatie:

3-26 November 2015.

Visitatrice : Zr. Eleonora Cichon SSpS (Poolse zuster).

CONGREGATIONELE RICHTLIJNEN 2014-2020

Communio met God

De kern van onze missionaire gemeenschappen is onze onderlinge verbondenheid te beleven als een gave van de Drieëne God. Hij is de bron en kern van ons leven en onze missie. We proberen steeds meer bewust de Blijde Boodschap te beleven en te delen en daardoor aan anderen door te geven.

Communio met de Gemarginaliseerden en uitgesloten

Door onze communio met gemarginaliseerden en uitgestoten gaan we persoonlijk en als gemeenschap onze programma's en activiteiten evalueren en zo nodig aanpassen aan de noden van deze tijd in deze wereld.

Communio met de Schepping

Als trouwe rentmeesters willen we Gods schepping beheren, zodat alle mensen, ook die na ons komen, mogen leven van deze rijkdom. We mogen van zijn rijkdom genieten, maar het is onze opdracht de schepping te behoeden en te bewaren.

Communio met de Congregatie

Als missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest voelen wij ons medeverantwoordelijk met de missie en visie van onze congregatie.

Coaching dagen voor jongere zusters op 12-13 september 2015
door Mv. Tineke Meyers.

Verzoek: Als u foto's stuurt naar de redactie, graag met verduidelijking.

Overleden:

Broer van Zr. Marie José
Schoonzus van Zr. Designata z.g.
Zus van Zr. Reinula z.g.
Zus van Zr. Bartolina
Zus van Zr. Beatrijs

Adres van Onder Ons:
Provinciaat Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest.
Volkelseweg 30, 5405 Uden.
newonderons@gmail.com